

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 25.

Stockholm, den 8 Junii 1781.

Til Utgifwaren.

Som Ni begärt at weta min Character, så har jag aldeles ingen orsak at dölja, det jag tjent med sådan distinction, at jag efter egen fri wilja, min Herr Utgifware! är afskedad Fendrick i Armeen på extra Stat i Utrikes tjenst, och enligt mit löfte och eder tillåtelse afstannar nu utur mina Deutsche Krieges-Geschäften twenne bref i tjensten; — Det första som et Ordres-bref ifrån en utgammal Capten til sin unga Fendrick, hwilket efter min oförgräpelig mening röjer et fogligt tankesätt, och sådant, som denna slags Förman efter anständighetens och wapenkonstens regler alltid är skyldig näfancen, ehuru det andra Brefwet, som swar ifrån unga Grefwens Fru Mor, wil bewisa motsatsen, hwarföre jag är ganska misnöjd dermed, men sanningen til styrko dock upgifwit det; — Utgifwaren lär finna som jag, at Grefwinnans Bref är matt, och med all sin Tactique så är hon ändå et Fruntimmer (*).
de Pauvrehielm.

Högwälborne Herr Grefwe och Fendrick!

Nådige Herre!

Min skyldighet hade långt för detta fordrat at upwakta Nådige Herr Fendricken med dessa få rader, och felicitera til det steg han i förgår gjorde, hwilket likwäl war så länge och så wärdigt förtjent, allenast jag förr på något sätt kunnat få weta adressen. Jag och Compagniet

(*1) Nej tack, Herr Fendrick, Grefwinnan med alla sina små airer hon visar i Brefwet, är rätt förnästig, och jag wil önska at den unga Grefwen aldrig kommit i sånre Krigs-Skola.

Utgifwaren.

för våra små och obetydliga personer hafwa dock måst avancerat der-
 wid, som fått en så stor Herre i Kullorne, ehuru jag är öfvertygad,
 at Nådig Herr aldrig wisar sig wid Regimentet på annat sätt än som
 des Chef, hwilket jag önskar för det allmänna bästa snart måtte ske.
 Enligt Regements-Orderne, hwaraf jag wägar bifoga en vidimerad af-
 skrift, supplicerar jag aldradmjukast, at Högwälborne Herr Grefwen
 moderar, inskicka sin Merit-Lista til Respective Chefs-Åmbetet, då jag
 alltid kan få en afskrift deraf, at först inregistrera i Compagnie-Hand-
 lingarne, och sedan tillika med Quartals-Förslaget afstemma den til Ma-
 jors expedition. Formulæret til Förteckningen af alla Tjenster och För-
 tjenester, har wanligt wis varit denna (*), men dependerar det aldeles
 af Nådig Herr Grefwen, at inrätta den i så många divisioner och sub-
 divisioner han nånsin behagar; jag wil förmoda at et årl. Imperial-
 papper förslår; dock om det behöfs och Herren finner för godt, at upre-
 sa hela sin genealogie, så kunna twenne ihopfästas. Om det på minsta
 sätt rör Nådig Herr Grefwen at weta Högwälborne Öfwerstens, Öf-
 werste-Lieutenantens och Majorernes namn wid Regimentet, så har jag
 den äran härmedelst öfverskicka dem, i fall denne öfre Strabenej redan
 genom Bref gjort sig påminne; de andre Officerarne äro ganska för rin-
 ga at nånsin låta weta sina ödmjuka namn. Som jag äger den öfkat-
 bara lyktan, at wörda i Herr Grefwens person, ej en Compagnie-Cam-
 rat utan Förman, så åligger det mig at rapportera, det ingen ting be-
 slynnertligt har passerat wid Compagniet, utom det, at det är så godt
 som vacant, och hade jag intet routine, som en experimenterad Office-
 rare, at nyttja Columner af Sjuka på Landet, tjena ut sina dräng-
 ar, Commenderade på wårning, rynda i exercer-månaderne, dö-
 de i Paraden (i Originalet står in augenbliche Gestorben), på
 Tegelbruk, på Bergsprängning; spel och Under Officerare i Plum-
 mer, så skulle Mönster-Herren ha en slags antedning til Observation. För
 all säkerhet önskade jag dock, at Nådig Herr så wille begå igenom si-
 na Bänner, det wi sluppe Mönstring i år, då det följer af sig sjelf, at
 wi sluppe exercice årminstone wid mit, hwad säger jag Herr Fendrickens
 Compagnie, derwid jag betjenar som Capiten, eller ock, at jag blott
 för min person kunde få Permission, då Lieutenanten wid Compagniet,
 så

(*) Sj inskickad.

såsom äldst bör ha ett ansvaret, och skulle han sedan mista sin Tjänst, för det jag ej förstått at göra min, så wore det väl den högsta rättvisa, så wida Högwälborne Herr Grefwen och Fendricken wunne i touren, eller rent af kunde succedera honom. Den ena speculation följer på den andra; jag är snart mina 40 år, och följaktligen på grafwens brädd, hwem kan också längre uthärda med alla de oerhörda Farigver, som äro förknippade med Militairen här i landet, och i synnerhet med Capitains-Chargen? det faller mig in, så länge jag har den ännu qwar, at accordera bort den; befäller Herr Grefwen och Fendricken at entrera i denna handeln? Jag wägar ödmjukast proponera, samt afwaktar Högwälborne Herr Fendricks wördade Ordres, så väl om detta, som afwen huru ofta jag skal aflemna rapporter, Förslag, och framsför alt Mannskullor på Compagniers vacancer. Med största wördnad och submission lefwer jag intil mit sista etc.

Wälborne Herr Capitaine!

Då min Son säfwer middag i Fransöskans Kammare, så har jag resolwerat at svara i hans ställe; — Jag måste tilstå at jag länge balancerat, och jag bekänner, at så mycket detta besynnerliga Ordres-Brefwet surprenerade mig i början, så mycket väcker det nu min medtan, sedan jag at några, som känna Herr Capitains, werkeligen blifwit öfvertygad at det ej är Malice. — Min hjertans Herr Hauptman! förlåt min franskise! hwad wore icke en Nor olycklig, om hennes Son brutit up et sådant Bref, och sielf kunnat läsa det; barndomen är ändå nog förmodten; han hade kunnat skapa sig et tänkesätt om sin lilla person, som för all hans öfriga lifstid gjort honom odugelig, i synnerhet i et stånd, där Subordination blott och bar utgör själen; Ja min Herr Capitain! det är med den, som Kongen i Preußen tagit Slesien; jag har aldrig haft något Compagnie, fast min Sal. Herre war General, dock begriper jag det wara mycket emot reglorne, at en Capitain skrifwer i samma smak, som en enfaldig Sälwäbel til sin Lieutenant; och ursäftar Herr Capitain mig, om jag med denna Posten ber Öfwersten, min Cousin, placera Son min på et annat Compagnie, när han en gång blifwit stor, at han kan göra tjenst. Hwad Herr Capit. rapporterar om vacancer, om exercice, om Mönstring, om Permission, förstår min Son til all lycka inter, så wida han ej är mera än 7 år gammal, och om war Lands Herre wisat nåd, och blott för des Sal. Fadens förtjenster skänkt honom en Fendricks Fullmakt; utan

någon slags lön, så följer aldrig deraf, at han, också 3 gånger äldre, skal hoppa förbi någon mera förtjent, mindre stiga up på den förkrofnades axlar, och adraminst directe accordera sig til något Compagnie; — at commendera 100 Man, hwad säger jag? wårda dem til kropp och själ, at med wett och hjerta föra dem til det höga ändamålet, som är Lands-Herrns och Fosterjordens försvar, sannerligen min H. Capit. ! fordras icke dertill en helt annan routine än edra Mönstrings-Columner. — Jag hoppas då min Son med åren fått en education, wår dig sit stånd, då han fått lära Wetenstapen, och hunnit til förfarenhet, ofskiljaktig ifrån Tjenste-år, så skal det ej wågras honom mera än andra, at beklåda de högre Graderna, utan at nånsin behöfwa så owardiga maniements til sin lycka, som Hr. Capit. proponerar; sådant hånder aldrig i wår Famille; måtte min Son då förr än hans lefnad skal prässa ofskuldens tårar! — Se där! i stället för de 2:ne Imperial-arken et litet Visitt. Kort, där Fendrickens Namn, Födelse och Fullmakts data äro teknade; af dessa materialier behagar nu Hr. Capit. bygga hwad för Merit-lista som hålst; hålt äfwen til goda Formulair (*) på et quartblad til Ordres, utan den tyska titulaturen, i stället för Ert bref är upfyllt med Nådigh och aldraödmjukast. Hwad åter edra oerhörda fatigwer i Tjensten angår, så undrar jag intet derpå, om alt sker så widlöfsigt som detta brefs wet, och lärer ni ha lätt nog at få Affed, blott wid ansöknungen skulle bifogas en affrist häraf; men hwad Accord-summan angår, så torde det bli swårare, ty med den experienten i Tjensten, så borde ni ej wara i så tryckande omständigheter, — dock — jag rallerar; humeuret är nu förbi; jag wet nog at en Compagnie-Chef, (han må göra sin tjenst wäl eller illa) aldrig samlar, han skal dela så mycket med sig; lika mycket, min Capitain, jag ger er min Parole, at alt hwad jag nånsin kan, skal jag bidra till Ert Accord, litwäl med den som är i Touren; det är ren winst för tjänsten, och jag picquerar mig af Patriotisme; när en fiende will retirera sig, så bör man ju lägga en brygga af Jouveter; det sauerade Zar Petter wid Pruth, och jag hoppas det skal äfwen på sit sätt sauera min Son; han waktade nyss, och ber om sin Compliment. Med en slags egard förblifwer etc.

(*) Ej eller insickad.

Rungdrelle.

Prenumerations-Seblar med Auctors namn och Sigill erhålles emot En Riksd. Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contoir wid Ribbarhusstorget desse Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r. st.

№:o 26 utgifwes nästa Måndag den 11 Junii.

Stockholm, Tryckt i Rumblinska Tryckeriet, 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 26.

Stockholm, den 11 Junii, 1781.

Den förnuftiga Rousseau, som så wäl kände sina skyldigheter både som Menniska och som Medborgare, som war celebre i sin lifstid, men blir det ännu mera efter sin död, upfode formeligen inför Rådet i Geneve, sin Fädernesbygd den lydnad och de plikter han som Medborgare war skyldig, samt öfwer gaf den på intet mindre skäl än detta: då et Förbund emellan tvåänne brytes af endera, så är den andra ej håller skyldig at hålla det; — Lyckliga menniska med sådan hälsa och sådan talanger; — Chappuis, Rousseaus wän, som til äfwen tyrs ej förstått denna hans Sats, likwäl en naturens ofullstötliga grundpelare, förebrår honom i et bref detta steget, hwar på Philosophen af den 26 Maji 1763 svarar som följer.

Jag ser af det brefwet hwar med Ni hedrat mig den 8:de i denna månad, at jag i all min olycka ej är ansedd på den bästa sidan. — Det kostar så litet at antasta usla, i det man gör sig en skyldighet af, at råka na deras olyckor som det största brott.

Ni säger Er ej kunna begripa min gärning, den är likwäl så ren, som den nödwändigheten war fördömd som bragt mig dertil. Förfördelad så hårde i mit Fädernesland, utan at någon enda af des medlemmar (sedan jag i fulla 10 månader wäntat derpå) öpnat sin mun, war det den enda utwäg jag kunde taga til min heders bewarande. — Det är med den listigaste sorg jag skridit til detta steget; men! hwad skulle jag göra? godwilligt blifwa qwar som en medlem i Staten, sedan detta händt mig, war det icke at lika godwilligt årkänna sin skam?

Huru wägar Ni at fråga hwad Fäderneslandet gjordt mig? En så förnuftig man som Ni! är den i okunnoghet, at en oförrätt, gjord i All-
mans

månherens namn af Statens Öfwerhet, är lika med den som hela Staten skulle göra en, då ingen af dem som åga rättighet dertill sätter sig deremot? Jag är intet skyldig Genevrarne allena räkning för min Person; jag är skyldig den för mig sjelf; för Europa, af hwilken jag olyckligt wis är känd, för en efterwerld af hwilken jag tör hånda blir det.

Om jag wore nog enfaldig för at inbilla den öfriga werlden, at Genevrarne ogillat detta förfarandet, skulle man intet le åt mig? Beta wi icke, skulle de säga, „at hela Borgerskapet har öfstridig rättighet at göra föreställningar, at klandra, at uphåfwa och i och med det samma ogilla Magistratens beslut, så snart Lagarne äro sköflade? Har det wid detta tillfälle sedan Ni wäntat et helt år rört sig? Om 5 eller 6 Borgare endast hade talt, skulle man kunna tro Er; ingen ting hade varit lättare; — Hwarföre är det då intet skedd? denna djupa tystnad den motsäger ju Er. — Se där min Wän! hwad man skulle swara mig, och hwad man borde swara. Man dömer en aldrig efter tankarne utan efter gerningen. För hånda, har jag kunnat wälja flera sätt at hämnas mit wäldförande, men det fins intet et enda utom detta jag tagit, där jag utan hämd winner mit ändamål; och då denna utwäg skadar ingen annan än mig, såg, är det billigt at den tilldrager mig förretligheter, i stället för all den tröst och den medömkan jag borde hoppas?

Ni säger, at jag ågde ingen rättighet affåga mig mit borgerskap, at öfwergifwa Geneve; men at säga och bewisa det, är ej et och det samma; wi äro ganska länge skilda i slutmeningen; det har aldrig varit min tanka at anhålla om denna affäjelsen, utan at taga den.

Jag har nog öfwerläst och granskat mina rättigheter för at känna dem, ehuru jag aldrig mera än en enda gång insedt, huru man kan slipa dem; — Då jag har bruket i hela werlden, sunda förnustet, den naturliga Lagen och Grotius, tillika med alla Lagkloka för mig, så behöfwer jag intet råtta mig efter Er willfarelse. Det fins ingen til, som icke wet, at et förbehåld eller öfwerenskommelse emellan två, så snart den brytes af endera, medförer ingen förbindelse för den andra; när jag war skyldig mit Fosterland all ting, så frågar jag Er, om det war mig ingen ting skyldigt? — Jag har betalt min skuld, har det betalt sin? Jag wet at man har ingen rättighet at förbanna det, men så snart det förkastar mig eller gör mig wäld, så har jag också all billighet på min sida at förkasta det; samma ed jag gifwit Fosterjorden, har Fosterjorden gifwit mig; då den

ej håller sina löften, så tar hon mig lös ifrån mina, eller då de blifwa mig odrägeliga och skamliga, så är det min största skyldighet at affäga dem.

Ni sägen, at om flere kommo och anmälte sig i samma ärende inför Rådet, så wore det ej underligt om de blefwo fångslade. — Jag är aldeles af samma mening, emedan den som har magten i hånden får göra hwad orättwisa han behagar. — Ehuru en Lag, som aldrig följs, för binder en invånare at utan tillstånd öfwerge sit hemwist, så behöfwer man aldrig begära den rättigheten af andra man sjelf äger; det är wäl sant, at Genevaren, som går bort, ej wanligt wis upsäger sit borgerkap som jag, men också, då det aldrig hänt honom en så allmän och så känd orättwisa, så behöfwer han ej heller göra sin hämd så allmän och så känd.

Min Wän! jag har mer än länge tänkt i detta ämnet, om här finnes et medel öfrigt at göra annorledes.

„Ni fordra Landsmän! Jag hade anförtrodt Er min ära, och jag war nöjd; men Ni hafwen så litet wärdat Er om denna min enda egendom, at jag war nödsakad taga den tillbaka. — Tvingen mig intet, jag ber Er! Ni Genevare! at igenom hårda och mindre behagliga sanningar förswara in för hela werlden mina gärningar; Förswaret blefwe rest på Eder bekostnad, och Ni! som jag oaktrade all Eder otacksamhet åskat, sparen mig i alt mit elände et sådant byskymmer.

Erindren Eder, min Herre! at jag ganska ogerna swarar i dessa termer, men sanningen har intet flera än en sida; om Ni mindre hårde skrifwit mig til, helt säkert hade jag gjutit mina tårar i Ert stöt; — Er wänskap är mig altid kär, och det blir min heligaste plikt at göra mig den wärd; men jag ber Er på det högsta, at den blir mera öm, och då Ni skrifwer, håldre följer Ert hjerta än Edra fördomar.

Tänkar af Aldre och Nyare Philosopher.

En Furste kan med lätthet granska sina Hofmäns begrep och kännesdom, men swårare blir det at rätt utredna deras trohet och deras oegennyttiga förhållande.

Det är en ewig sanning, at hos Prinsar är det någon gång lika så farligt at kunna göra wäl, som at wilja göra ondt.

De rikas öfverflöd består af de fattigas aldrastörsta behofver.

Förnustet måste ej öfvergifwa oss i våra glada dagar, om wi wilja behålla det i våra mulna.

Koligt nog.

En söt och wacker flicka, klädd i den bästa smak, upwaktade förmiddagen i en stor Ministers Förmak med en Julaga i handen. Hans Nåd blir henne warse, iorgnerar, går til henne, och ber flickan så länge stiga in i sit Cabinet; — ingen ting angelägnare, än at ge de öfriga som wäntade, et slags swar och låta dem gå; — Han kommer då tilbakars med et öga fullt af lågor, och med de ömaste känslor i hjertat. „Hwad befaller Ni, hwari kan jag wara Er til någon tjenst, min wackra unge? — Det är en ansökning Nådigste Herre. — En ansökning; ack! du kan wäl aldrig söka annat än det som är rättwist; en ängel, som du, har wäl aldrig orätt, blott du öfwen wille bewilja hwad jag begär; i det samma tryckte han henne i sina armar: hans sjelfs wäldiga händer hade redan tagit och släppt inlagan på golfwet, för at mera fri, „ Men Ni wet intet Nådige Herre hwad jag begär, se där läs, och tar i det samma up papperet. I denna lutande ställningen blef Supplicanten ännu mera tåck; såfångt stod Ministern med all sin höghet längre emot; — med goda eller onda resolverar han. Så snart Herren sansat sig litet, försäkrat han henne å nyo wid sin heder, at hon skal få hwad hon sökt. Den lilla Wamsfeln tackar, niger och skyndar sig bort, och den stora Herren, som nu ej hade annat at göra, läser igenom Flickans inlaga; han läser ännu en gång, „ men huru bestödet och förargad blir han icke? den innehölt en bitter och besannad klagan emot hennes Medicus, som antingen af okunnighet eller elak wilja på 3:dje året utdragit med des hållsas förbättrande. Efter den dagen föresatte Ministern sig altid at läsa igenom hwar enda inlaga, före än han hazarderade fram med sin resolution.

Rungörelse.

Preenumerations. Seblar med Auctors namn, och Sigill erhålles emot En Riksd. Specie för 100:de Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contor wid Widdarhustorget dese Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r:sk.

N:o 27 utgifwes nästa Onsdag den 13 Junii.

Stockholm, Tryckt i Rumblinstra Tryckeriet, 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 27.

Stockholm, den 13 Junii 1781.

Utur Pauvrehielms Lyfka Samlingar.

Abdrödmjukaste Memorial.

Då af de trettio två Secund-Lieutenanterne i Regimentet, en olyckligt wis är död i Torften, så wägar jag härigenom i djupaste ödmjukhet anmäla mig til Förslagens ärhållande i succesion, så wida jag i brist af pängar ej kan söka andra än rena vacancer.

Högwälbörne Herr Öfwerstens grace är mig den säkraste förtjensten, men i alla fall wägar jag här bifoga Professorernes i Göttingen betygger öfwer mina framsteg så i Moral, Historien, som Mathematicquen; om min smak i tecknandet kan Nådige Herr Öfwersten döma af medföljande rödkritsstycke, och hwad säkra och voltigera angår, så åtager jag mig, i anseende til egen motion och nöje, at ge de unga Officerarne wid Regimentet lection; jag är tjugutwo år gammal, och Officers Sön här i Regimentet, tjent som Under-Officer i fyra år, och trotsfar jag hwem som helst, at påminna något wid min Conduite.

Freyherr von Degen,
Sergeant.

Ödmjukt Memorial.

Som jag förnummit af Ultonaischer Mercurius, at en ledighet yppat sig i Herr Öfwerstens Regimente, och det fallit mig in at om-
sider

sider wälja et ständ, som passar til mina pängar och mina öfriga för-
måner, så tror jag härigenom göra Herr Öfwersten et nöje, och Re-
gementet en heder, at anmäla mig til Förslaget.

Så länge rättwisa och billighet ej blifwit Landsflyktige på jor-
den, så hoppas jag det ej skal manquera mig, i synnerhet som min
Herr Fader, Sillpackar-älderman här i Staden, fickar i Herr
Öfwerstens Rök en 8:ting Holländsk Sill sjöl-års, utom den stipu-
lerade Accords-summan. Til öfwerstödd bifogar jag den Linhandlarens
orlofsedel, hwarest jag i hela tretton åren stått i bod, år trettonis
år gammal, gift och har fyra barn.

Linnewandt (*).

På begäran upsatt
igenom Doller,
Klockare.

Premier-Majorens

Ordres til Recrut-Exercice.

1:0 Som tiden ej medgifwer i år, at enligt Reglementet börja med Re-
crutens ställning, Plie, Marche etc., så börjar straxt Bataillons
exercicen.

2:0 At winna de twenne höga ändamålen, Själten i hela lifwet,
leswa och leswa låta, så rycka Compagnierne mangrant ut dessa 14
dagarne precis klockan 8 alla mornar; om den wackra wäderleken så
fogar, och ej daggen är för stark; då det anbefalles Herrar Officerare
at Tourwis bestå hwarannan Caffe, hwarester, sedan det är utdruckit,
Soldaten altid har bättre hog och drift at gripa sig an.

3:0

(*) Zendrick Pauwrehielm påstår, at Linnewandt, (aldeles intet til Accord-sum-
man och Sill 8:tingen), utan andra stora Considerationer ärhblt Förslaget; men
jag gifar at han måste wara ganska illa underättad, om eljest Secund-Pieu-
tenanter i den tjensten hafwa samma tjenstgörning eller syfla som Zendrickar i
andra rikens; ty af de 31 öfwerblefna kunde nog de sjuka seigneras, om också
hela Regementet legat på Sjukhuset; — dock, jag torde sela, som ej kün-
ner främmande Armeers sammansättning, tjenstgörning och Reglementen.
Utgifwaren.

3:0 Regimentet formeras efter wantligheten straxt på en Bataillon, i brist af Fanjunkare.

4:0 At fylla up bakom Fanorne, tages Ammor i brist af Manskap.

5:0 Som en sak af största wigt och wärde, själen i all exercice, recommenderas Präsentirt das Gewär, eller i öfversättning: Gewär af, Gewär i högra Armen och General-Salswan; dessa handgrep kunna aldrig nog öfwas, och måtte det inpräntas i Soldaten af hwad stor betydhet sådane Krigs:örefser äro; derefter, om tiden så medgifwer, i anseende til Besigtningens. Mönstringen, som skyddar, kan öfwas med Evolutionerne: Löger om wänder Er, utom hwilket man swårligen skulle kunna paradera med wärdighet.

6:0 Af all march är Parade-marchen den angelägnaste, så wida den gör en wacker Coup D'oeil; men torde ej i år medhinnas.

7:0 Chargen i allmänhet är mindre nödwändig, dock i alla fall bör den i retirerande, såsom måst naturlig, en par gånger igenomgås.

8:0 Som Conservation af Statens Manskap åligger hwar och en eftertänksam Compagnie-Chef, så befallas på det aldrasträngaste, i grund af Subordinations-Lagarne, at Soldaten i denna Sommarhettan ej tvingas för mycket eller för länge; utan sedan han fyra gånger hwilat på en timma, ej mer än en fjerdedel i sönder, så slutas exercicen kl. 9 förmiddagen, då Soldaterna de öfriga rummarne får Permission.

9:0 Den dagen då slut-exercicen skal gå för sig, blir längre fram på Orderna averterad, på det ingen surprise måtte existera.

Koligt Tlog.

En skrifware blir kär i en rik och wacker Fröken, friar til henne och winner så godt som aldeles denna skatten; en Officer får samma infall, anmäter sig, men lyckas ej; intet för det at Fröken förut bortgiftit sin hjerta, utan just dertfore at han war et år äldre, och hade en skafwelse mindre i Namnet än den förre; — Förtretad liter hårdswert går han til sin lyckliga Rival, förklarar honom rent ut, at han skulle afstå sin Sköna, eller slåß med honom; — Sictern determinerad swarar nej til första proposition, och antager utmaningen; de öfwerenskommo om stället, och insunno sig andra dagen på utesatt rumma. Den utmanade förklarar då, at han ej slåß på wårja utan på pistoler, dem han tagit med sig; hans Contrapart får wälja hwilkendera han behagade, laddar
helf

sjelf och blir lika ädelmodigt tillsagd at skjuta först; — Den blåklädda Kiuter, och den andra faller som död; — Hwad war annat at göra än rymma? — Någon tid derefter träffar denne wiskhända en af sina bekanta, som frågar honom hwad han har at göra där, och hwarföre han rest så långt och i sådan hemlighet bort? — „Känner Ni då intet min affaire?“, svarade Officeraren bestört, det är ju jag olycklige, som sköt ihjäl den och den; — Kors! hwad Ni bedrager Er! han mår ganska wäl och gifte sig för några dagar med Fröken: . . .; hwilket ästeslag för wår rymmare! han finner at han blifwit narrad, kan ej annat än le åt sig sjelf, och tilstå sin öfwerilning.

Sanningen war den, at den rådgiga Themis son hade gifwit honom Kulor af någon löfware och konstigare sammansättning än Tutanego, och at Pistolerna i sjelfwa werket ej woro laddade med annat än löst krut, twiflandes ej at då han lotsade wara död, den andra skulle ta det parti han gjorde.

Inromptu

Af en resande, som ej före sedt Gustaf den I:stes Statue.

Jag såg — hwad känslor i min Sjal!
 Ael! måtte de med lifwet sluta.
 Ja, Fosterland! det är dit wäl,
 At ock en skatt i aftryck njuta.
 — Men Stad! som skryter af din lott,
 Som närmast höjs af dessa strålar,
 När Gustaf lesrwer i dit Slott,
 Du blott af Tredje Gustaf prålar.

Kungörelse.

Prenumerations-Seedlar med Auctors namn och Sigill erhålles emot En Riksd. Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contoir wid Ribbarhusstorget desse Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r:fl.

N:o 28 utgifwes nästa Fredag den 15 Junii.

Stockholm, Tryckt i Kumblińska Tryckeriet, 1781.

Dag-Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 28.

Stockholm, den 15 Junii, 1781.

Då Operan Alexis eller le Deserteur upfördes första gången på Theatern i Paris, talte en Fransysk Journalist därom på följande sätt: Detta Drame, som haft så många pretentioner, som påckat på så många handklappningar, har icke en gång fått de åskådare för sig, hwars smak just intet är årkänd för den granlagaste, och hwilka eljest oftanog låta imponera sig af Auctorens namn.

Denne Piece af 3 Acter skal innehålla et puts man wil spela en Soldat, som kommer för at gifta sig; — man inbillar honom, at hans flicka varit otrogen, och emedlertid då han varit borta, at hon gift sig med en annan; — Soldaten i förtwiflan hårdswer wil rymma, men blir angifwen och fångad af sina Camerater, som komma öfwer honom och höra hans utlärelser; — han hade gått til dōden, om ej hans Fästmo, aldeles utom sig öfwer en så rasande följd af detta hasleriet, kastat sig för Konungens fötter, begärt nåd för honom och fått den.

Bländ felen äro:

1:o Sjelswa ämnet eller Intriguen, som är aldeles barnslig och mindre wärdig at läggas til grundwal för et så högt och så alswarsamt wärk, som detta skulle kunna ha anseende af.

2:o At låta Soldaten stå en hel tierndels timma i Scene; han som gjort sig så mycket beswår, så skyndat sig, så löpt, blott för sit bröllop, och just, i det han skal gå in til sin kärälsfeliga Lovisa, stadnar han för at gråta och larma dåröfwer, at hon ej tar emot honom, eller at han ej får se någon.

3:o At låta arwstera honom blott för en Aria, deri han sjunger, at han skal lemna Frankrike, ehuru han swarar sina Camrater, som fråga honom, at han aldeles intet wil rymma.

4:o At låta den tilkommande Swärfadren med sin Dotter besöka honom i arresten, utan at de weta, hwarföre han är där, änskönt brottet intet är hemligt och hela werlden wiste det; at sedan hon en stund därpå kommit tillbaka, då först har hon blifwit underrättad om hwad hon naturligt wis bordt efterfråga förut, och som hon så ganska lätt kunnat få weta.

5:o At låta henne komma med hans Pardon och dåna, så snart hon får se honom blifwa utförd til döden, utan at hon öpnadt sin mun om denna lyckliga nyheten, hwilken hon likwäl i sanning bordt skrifa för hela werlden, om hon annars haft den minsta naturens känsla.

Utom dessa påminnelser, som äro helt naturliga och falla war tänkande åskådare i ögonen, så finnas en höp andra ännu större misstag, som man knapt skulle förlåta den sämsta Auctor.

En Personnage, som man för in, wid namn Mont au Ciel, förlustar någorlunda detta Sorgespel, men faller ofta in i grofheter, som skulle passas en helt annan Troupe och en helt annan Theater än den Parisiska.

Den som satt Musiquen tycks warit lyckligare; där äro säkert passager som äro arbetade och rörande, och ser det ut, som han bjudit till at här och där fördölja det tunga och det mindre naturliga, hwarj Poeten så ofta försatt honom; — men oaktadt alt, faller han någon gång i samma smak som hans model.

Roligt nog.

Ibland de konstler och wettenskaper i wårt tidehwarf, som stiga til en owanlig höjd, har den som afhandlar Bedrägerier ej minsta rummet, och helt säkert hade nu för tiden flera af denna wettenskapens idkare wunnit det stora Academiska Priset, om de lefwat i Sparta.

I Paris har nyligen tildragit sig följande:

En Man wid wisa är lefde helt stilla och inifrånkt, blott med sin gamla Hushållerka; — hans enda håg war den som rår på alla andra och som ofta dörr med oss, Sittigheten; hans hela religion war at samla Louis d' Orer.

En wacker dag, då min Gubbe war rest på landet för någon tid, och lämnat sin hushållerka helt allena i staden, presentera sig några Herrar i långa råckar med papper i hånden, de bultra, — Hushållerkan låter up; de berättas henne då med sorgliga årbörder och liksom gråtande, at hennes fåra

fåra Herre och Husbonde wore genom en stilla död ingången i den ewiga glädjen, samt at de wore förordnade at efter lag upteckna och försegla all hans egendom.

Den iattiga Gunman tar emot denna Sorge-kaleken med et förkrofat hjerta; — men hwad war at göra? sedan de utskickade förseglat det jörnämsta, Skafferier, Skåp, m. m. begära de Bireaus nyckelen, inventera alla papperen och finna i Contant 180000 Livres, dem de stoppa hos sig, blott derföre, at det wore enligt med försigtigheten, i fall af eldswådor eller tjuftwar, hwilket hon som en wärnlös och ensam människa ej så lätt kunde förekomma, at de desutom gifwo henne quittance på, at de riktigt emottagit denna summan, samt hwad som funnes af Jeweler och silfwer; — därefter, sedan de recommenderat henne at föra sig bestedtligt up, efterse det öfriga som wore förseglat, sedan de gifwit henne någott at lesa af, samt önskat all tröst i sin bedröfwelse, så taga de höfligt affed och gå; — i trappan ännu be de, at hon skulle wårda elden.

Efter några dagar kom hennes Herre hem och bultar på porten; — den förjande Hushållerskan låter up, man slår i det samma igen, alla skricker til och förfar sig; — Gubben kan icke begripa hwad detta betyder, han bultar på nytt och gör et fastligt buller; grannarne löpa til och falla i samma förskräckelse, så wida de äfwen fått höra at han war död. — Någon waghals talte omsider wid spöket, som i sin tour trodde at alla menniskor wore galna; Gunman efter många försäkringar, at han werkeligen lefde låter ändteligen andra gången up porten, berättar honom hwad som passerat, samt wisar Sigillerna öfwer alt; — full af förskräckelse stapplar han dock til Bireaum, men hon berättar honom tillika; at Louis d'Orerna hade Arz-Collegium tagit i förwar, såsom warande där iden aldrastörsta säkerhet, samt at hon hade quittance därpå.

Den mer än olycklige girigboken begrep då at han war bestulen, som åtminstone war första steget at återfå pengarne, om det är möjligt.

En Angelsman talar(*).

Då jag för några dagar sedan war i en Boklåda at köpa böcker, träffade jag där en gammal mjåltshuk man, som, at döma af minen, såg mycket lård ut; han frågade Bokhandlaren med en kånnares målföre, om han ej hade några nyf utkomna skrifter; — jo! swarade han, jag
Insändt. har

har Spectatorn; — därpå pekade den okända på en stor föllant, nyss inbunden, och frågade: är det denna? — å nej, Spectatorn ges ut et blad i sänder, och se här har ni N:o 1; — Ty! hvad wil ni jag skal göra med sådane strö-krifter! deri kan ju intet vara annat än småsaker, och det är underligt at ni wil låta trycka sådane Useiherer, eller efter Fransyska langagen, misereres criminelles; — Har ni då låst Spectatorn? sade Bokhandlaren til honom. — Jag! skulle jag låsa den! jag bryr mig aldrig om annat än det förnuftiga och det allvarsamma; hvad som anstår mig fins wist intet i edra blad; i almänhet är der ju intet annat än Epigramer, gåtor, fabler, drömmar, bref, som kanske någon gång kunna roa en scholgoße, men aldrig en gammal förständig Man som jag. — I sig sjelf är jag aldeles af Herrns tanka, inföll jag, i det jag blandade mig i deras tal; Herrn talar ganska slugt: hvad för et lappri sådane dagblad! kan wäl något förnuft, någon tanka, någon gnista af det nyttiga och nöjsamma få utrymme på et så trångt papper? Kan en rätt författare nånsin skrifwa annat än stora böcker? om också några ideer, utpräfsade på 4 sidor in quarto, skulle åga någon förtjenst, så blir det alltid en wiss rang och en wiss ålder mindre wärdigt, at låsa dem i en sådan drägt; det skulle ju förnedra dem at vara så flygtiga; — nej, så snart 20 år är ro påferade, och man har någon estertanka, bör man wäl aldrig slå op något annat wärk än folianter, som bestå af oräkneliga Tomer med metaphysique; — det är i dem man kan göra de djupaste reflexioner, det är i det samma wille Bokhandlaren slå igen sin bod, och jag seck ej tillfälle at längre satirisera denna sjelfskloka narren.

När detta har händt en Addisons foster, midt i sjelfwa det förnuftiga England, så trösten Eder, ni Utgifware af *Menniskan*, *Courieren*, *Dyrkaren* och *Momi Löjen*! jag wet at ni redan gått i det tysta, til den förgängligheten som wäntar oss alla; men i sjelfwa grafwens djup bör först er affa vara dyrbar.

Kungörelse.

Premumerations Sedlar med Auctors namn, och Sigill erhålles emot En Riksd. Specie för 100:de Numror allenast hos Bokhandlaren Schilde, i hvars Contoir wid Riddarhusstorget dese Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r. fl.

N:o 29 utgifwes nästa Tid dag den 19 Junii.

Stockholm, Tryckt i Rumblinstra Tryckeriet, 1781.

Dag=Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 29.

Stockholm, den 19 Junii 1781.

Utur Pauvrehielms Tyska Samlingar.

En Ung Second Lieutenants Compagnie Ordres om Propreteten.

Utom mina många förr itererade Ordres i detta ämne, då Capten och Ebutnanten varit borta, observeras nu å nyo, hwilket härtils på Parad=dagar varit mindre wanligt, neml.

1:o Polifongerna på hwarje Karl i hela Compagniet består alltid hädanefter af 19 hårstrån wid hwarje öra, 2 tum långa, tvärt affurna; de som ej ha egna, förse sig med falska af lika hår, hwilka igenom en ståltråd fästas i Orat.

2:o Af manskapets gage innehålles månadsligen til Linnwatten, Krita och Mynja, hwaraf kokas Smink; Premier Corporalerna tillåtas dock at nyttja Scitwerhwitt och Cinober; Soldaten N:o 125, som idkat rödfårjare Profesion blifwer härigenom Compagniets sminkare. På detta sätt är hålles äfwen någorlunda Symmetrie på Soldat Ansigten.

3:o Skulle Sminket ej räcka til, så spännes halsdukarne så mycket hårdare ihop.

4:o Wid Ögonbrynen observeras det samma som wid Polifongerna, och differerar Ögonbrynwapet dert, ifrån Skosmöryan, at dertil tages Serpentin i stället för osaltat smör.

5:o Soldaten, då han är kammad i håret, pudras ej hädanefter med en liten borste som härtils, utan sedan han har Monderings=Råcken på sig, då först skal han sticka in hufwudet i hela Puderpungen, hwarigenom Pudret kommer jämt och rundt ikring på kläderna, hålft på ryggen, där est Råcken med all foin i werlden bör wara impomaderad, som närmare kan ses af min Uniforms=Råck.

6:0 De styfwa Hårpifforna äro wid nacken 2 Tum i diameter tjocka, 3 alnar långa, böjas i 3 bugter öfwer hwaran, spetsiga åt ändan och slutas likaledes med 19 hårstrån, halft quarter långa, alt efter följande Tabell med Scala på.

7:0 När de hwhita underkläderna af Linne äro updragne, skola de stänkas med en wisp och strykas med warmt lod, at de liksom sitta wårta på Karlen.

8:0 Hwarje Soldat åligger at lära klåda sig det hastigaste han nånsin kan, til exempel: om Compagniet skal paradera i morgon bittida kl. 6, består det ej längre tid at rusta sig på, än ifrån i afton kl. 9 då Tapto gått, hwilket blott utgör 9 Timar.

9:0 Sedan Compagnie-Paraden står under Bewår, då först sprutar Fältwåbeln med en liten handspruta Deskmans watten öfwer den; hwilket hwad tjenstgörningen angår gör bättre effect än nånsin dyrheten kan göra Karlen olågenhet.

10:0 Nått stora Parad-dagar får hwarcken åtas eller drickas, at ingen Karl må ha elak anda.

11:0 Til bewis huru dessa Ordres exequeras, skal jag, utom hwad Krigs-Articlarne kunna dictera, obligera Fröknarna mina Systrar, at hådanefter altid först visitera, för hwilkas attention på sådant ännu aldrig det minsta kunnat echapera.

Försök N:o 1.

Til en Simulacre af Surprice.

1:0 Som hela Regimentets styrka ej är högre än 200 Combattans, churu alla wakter äro indragne, då man tar undan hwad naturligt wis bör tagas undan, de Urlaubten, Officers-drängar, Marquetentare, Maroder, som ej orka marchera, de som ej ha skor, och de som ej stått mera än 4 à 5 år i Rullarne, och således aldeles owana at handtera Gewäret, så kan jag swårtigen wisa det stora, som blott presenterar sig en jour de Bataille, utan nöjd med detaillien eller en Coup de main, supponerar jag min but wara, at enlevera Prästen i en liten by, som jag likaledes supponerar ligga i fiendligt land, och af hwilken man skal århålla de wigtigaste underrättelser, om, när och hwarest Fienden nästa wår årnar operera, om alla intriguer i Ministeren och wid Hofwet etc.

2:0 Som detta ej låter forcera sig, så böra surpriser och stratagemer emplyeras, hwarföre jag också communicerar dessa Ordres endast fyra dagar förut.

3:0 Som det ej är mera än en och en half mil dit, där Coupen skal göras den 5:te om morgonen kl. 8, då sömnen alltid är som tungast, så går kl. 9 samma morgon General-March, och kl. 12 Förgäddring, då Corpsen upbryter utur sina Cantonerkwarter och marcherar på 4 Coloner, de upqvistade stigarne, Präster och Fältskärer medfölja, lagandes at Charpier och bandager äro i tillräckelig myckenhet.

4:0 Emellan 2:dra och 3:dje Colonne bäres bagaget, som nu endast består af matsäckar, hwarwid jag som Commenderar, sjelf är i queun.

5:0 At ingen croisering, trafling eller oreda må yppa sig under marchen hos Colonnerne, som kanske igenom någon sömn komme at släpa, så commenderas i teten på hwarje en Ingenieur Officer och en wägwisare, hwilka wid ansvar skola föra dem efter medföljande March-Charta.

6:0 Avant-Gardet består af en 6:pundig Canon med sin attirail, utan annan betäckning än tråts-kuffen som för.

7:0 Arrier-Gardet Componeras på samma sätt, och kallas dessa tillsammans äfwen lösa Flyglar, låtta Troupper, m. m.

8:0 Sido-Patruller på slätterna, göras af några determinerade Soldathustrur, i anseende til tykheten som bör regera där, hwilka dock, så snart Commandot passerar igenom skog, indrages til Huswud-Corpsen.

9:0 Point de ralliement är fixerat, och så snart första Canonskottet går, är det Signal, at Colonnerne efter Salt råtta sig och sluta på half distance, då de straxt derpå wid det andra skottet deponera och formiera Linien. (det förstås af sig sjelf, at det sker igenom half Swäng.)

10:0 När hela Linien således är upmarcherad på lilla slätten, som är omgifwen af skog, karr, höjder och berg, med defleer på ryggen, den måst Militairiska Position en Troupe kan taga, så formeras Corpsen på et led med 2 alnar emellan hwarje Karl, hwilket gör en ganska respectabel sträcka, som intet så lätt ifullkastas.

11:0 Nu gör vår Präst-Chorum och håller et upmuntrings-tal om wåra Förfäders de gamle Germanernas Krigsbragder, derpå detacheras Grenadiererna til höger, som penetrera igenom karrret, cotopera skogslaggen til wänster, ta lagåtn i högra flanken, och om det är möjligt tillika falla Prästen i ryggen, i fall at han skulle wafnat wid Canonskottena och wille retirera sig.

12:0 Wid 3:dje Cononskottet som i det samma går, rycker alt hwad ry-

Kan i Tacten N:o 13, och stupa alt hwad stupa må, Bajonetten på Gewåret och Gewåret helpändt, då jag aldrig kan inbilla mig at Prästen skulle wara så hårdnackad och ej gifwa sig på nåd och onåd; men som tillfällighererna i Krig äro oändeliga, och hazarden ofta derangerar den bäst concentrerade plan, så ponerar jag at Hans Wördighet skulle sätta sig til motwårn, — i det cas, böra wi ej antaga annan än hederlig Capitulation, ty sedan jag wunnit Terrainen, och satt mig tilbakars på det stället där jag formerade min Ordre de Surprise, som altid blir imprenabelt utan igenom swält, så kan han ej raissonablement neka oss, at marchera bort med flygande Fanor, klingande spel och kula i munnen.

13:0 Åter skulle första ideen lyckas, så befallas wid answar, at ej tillfoga fången någon skada, utom hwad et lofligit Krigsbruk tillåter, som är at hans ur och beurse förklarar god pris, och hwilka jag tar til andecknen, men all annan marodering förbjudes på det strångaste, såsom owärdig en regulier Corps, derpå formeras Fyrkanten, Victoria skjutes igenom 12 General-Salfwor i rad, och sedan Secund Chefen gjordt mig all honneur, och jag emottagit hwar enda Officerares Gratulation, så tänker jag at hålla et Tal til hela Trouppen, och tacka den för alt det oförfräcka mannamod och den hurtighet de wisat.

14:0 Nu framtager hwar och en som har, sin matsäck och Cantin, och Manskapet tillåtes at dricka watten.

15:0 De af Herrar Officerare, som ehuru de rätt nog kunde gripa i Cantinerna, ej skulle begripa denna manoeuvre, så hafwa de nu emedertid tillfälle at förfråga och instruera sig hos mig.

Extra Ordres af samma dag.

2:ne Bondwagnar medtagas, för at kunna transportera bleferade och döda.

Kungörelse.

Prenumerations - Sedlar med Auctors namn och Sigill erhållas emot En Riksd. Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contoir wid Riddarhusstorget dese Stad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 rsk.

N:o 30 utgifwes nästa Fredag den 22 Junii.

Stockholm, Tryckt i Kumblinstra Tryckeriet, 1781.

Dag-Bladet:

Wålsignade Tryck = Friheten.

N:o 30.

Stockholm, den 22 Junii 1781.

Uf Pauvrehielms Samlingar.

Ordres til Slut = Exercicen: Parol. Leben; Lds. Und Leben
lasen

1:o Då Recruterne just öfwer förmodan gjorde oändelige framsteg i de anbefalte handgrepen, och det endast skulle göra Trouppen misnöjd och ledsen, at längre öfwa hvad den så wäl kan, och med så stor färdighet equeverat, (utom det at wår wårfsning skämmes) så anticiperas Slut = exercicen i morgon, ehuru i anseende til förra Ordres de 14 Exercitie-dagarne ännu ej äro förbi.

2:o Som af Fringsliggande Güter hela 10 milen ikring, lär komma en ansenlig hop åskådare, och deras Freuar och Fröknar raffinera det aldraminsta, så besalles wid ansvar af Subordinations Lagarne, Själens i hela Trouppen, at manskapet är klädd i högsta smak a la Kårens Ellenbogen.

3:o Til de aldrasförmåsta Spectatricernas beqwåmlighet så utbåres Karmstolar på fältet.

4:o Trumslagar = Casan förskjuter Trakteringen; Fruntimren allena så gammalt franßt, såsom bäst påsande, pepparndtter, och en Citron at lufta på, som går ikring; Herrarne så en sup aqua wita til wälkommit, pipor och Tobak, därpå Alt-Rupiner och Rostocker bier; med detta populeras wäl om under Bataillons = Exercicen, så at de främmande ej begripa wåra frigsrörelser, och följakteligen berömma dem desto mera.

5:o Skulle någon mykter Connoisseur wara tilstådes, så drickes honom så mycket slitigare til.

6:o Äldsta Officern som Post d' honneur commenderas til wård, då likwål yngsta och wackraste Second Lieutenanten biträder hos Gouverneurspan, som utan twiswel igenom sin närwaro hedrar dagen.

7:o Kl. 12 precis i middag formeras Bataillon på wanligt wis och wanligt ställe, och lägges ner Gewår tils Gouverneurspan kommer gåendes med Gouverneuren, hwilket observeras bäst på det sättet, at en Bedette sättas ut på det gamla Ladtafet, som står på exercitie-plån, och hwilken wid detta parets anmarche ger Signalen igenom en itånd halm-tapp ifrån tafet, i stället för en raket som eljest skulle stiga.

8:o Därpå börjas sjelfwa exercicen, och at ej den minsta Confusion wid Operationerne må existera inom befålet, utan alt gå som et urwårk, så upger jag härmedelst til esterrättelse hwad jag tänker nyttja.

9:o Som de Compliquerade rörelserne nu aldeles äro utdömde, och man i detta wettenskapernas tidewårk änteligen funnit, at, jämte Respect och Wördnad, den fåra simpliciteten är den som utgör styrkan, så ärnar jag indela denna Comedie i 4 Acter eller 3:ne hwilostunder, och det i den måst ofkonstlade simplicitet.

1:sta Acten göres handgrepen, i synnerhet de förut anbefalte; de repeteras och det hwilas en god half timma.

2:dra Acten består af wändningarne; de repeteras, och det hwilas en god half timma.

3:die Acten innehåller både Handgrepen och Wändningarne; dessa repeteras intet, men i des ställe hwilas en hel timma.

4:de och sidsta Acten marcheras en Parade rundt ifring Officers Fruarna, och därefter gifwas oräkneliga General Salswår, tils Gewårren blifwa så hetta, at de äro obrukbara, då med all rättwisa och utan minsta klander rideaun kan fällas, så mycket mera, som flockan då lär

lår wara 4, och det börjar blifwa kyligt för Damerna.

10:0 Bataillon afdankas då straxt på fältet, och har jag det förtroende til Herrar Capitainer, at de utan widare påminnelse intaga alla Monderings-Persedlarne på Ruskammaren, och sedan i anseende til den enwisa Skörbjuggen, som under hela exercitie-tiden så starkt irritat sig, permittera så många af manskapet det nånsin låter göra sig, och det i denna aften innan portslag slås.

11:0 I morgon, sedan manskapet wäl är borta, skiutes Compagnie-wis til måls med kula, och består hwarje Capten öl til sit Compagnie.

Extra Ordres samma dag.

1:0 I anseende til mellankomne omständigheter contramanderas den anbefalte Slut-Exercicen för i år, och uppskjutes til nästa Sommar.

2:0 10:de puncten i Orderna följes dock til det nogaste.

Den lilla Kommerstan.

En femton års Dansös,
 Kanske den största Connesös,
 Som Krigs-Theatern nånsin burit,
 Har (som det säjs) bort til et låger furit,
 Och i et språng med sina ben,
 Tog högsta pricken af en sten;
 — Där, straxt som General, hon lofar at jugera,
 Förgäpa sig och admirera;
 Hwad rörelser! hwad wighet och hwad drift!
 Hur alt geck efter föreskrift;

Hon

Hon såg Metall-Canonen glimma,
 Och långa Bajonetten strimma;
 Hon hörde sårl af pipor, trummor, hästar, folk;
 „Nej, sade hon, mit hjerta är min tolf,
 „Jag än war aldrig glad åt dessa fredens lekar,
 „Ewårtom — hwad ödet mig förnekar!
 „Alt kånna söttman af mit lif,
 „Och på et Komerskt wis, at dela hjeltars tidsfördrif,
 „Må Jagat warse bli en gammal stolt manoeuvre,
 „Som röjer ej så weklig strid —
 Kors! lilla wån! hwad grålar du då öfwer?
 Så frågar hon som satt bredwid;
 (Det war en Syster af des likar)
 Kom wåds, du endast efterlikar : : :
 Kom wåds du långtar efter mord.
 —Ja! swarte hon — se här mit favorit Comando-Ord:

Gif aft: på Lifwet bryta in, med blankt Gewår och Pikar.

Kungörelse.

Prenumerations-Sedlar med Auctors namn och Sigill erhålles emot En Riksd.
 Specie för 100 Numror allenast hos Bokhandlaren Schildt, i hwars Contoir
 wid Ribbarhusstorget desse Blad utdelas, och kostar hwarje Nummer särskilt 6 r:st.

No 31 utgifwes nästa Tidag den 26 Junii.

Stockholm, Tryckt i Kungbliniska Tryckeriet, 1781.

Dag=Bladet:

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 31.

Stockholm, den 26 Junii 1781.

Syndafloden.

Nedan låg en del af Jordklotet i wattenet, redan fullrade de häftiga wågorna up emot de brantaste höjder; — et enda bärg lyste med sin spets öfwer detta wåta Elementet.

En oräknelig hop af Människor, förföljd af det störtande wattenet, stråfwade at klettra sig dit up, och dessa olyckliga funno just där den döden de undskydde.

fram och tillbaka wräkta af wågorna, gåswo de förgåfwes de jämmerligaste nödrop, som blott ökade fasan.

Nu skiljer et helt stycke af bärget sig, tumlar med et förskräckeligt buller, och liksom simmar tillika med det skriande Folket, som smickrat sig för et ögnableck at wara i säkerhet; — här fattar en dygdig Son om sin gamla Fader och tror at frålsa honom; — såfånga hopp! strömmen swäljer dem båda; — där i et darrande skjör, omfamnar den förskräckta Modren sit daggande Barn, den äkta Kärlekens gåswo, men hon war för swag, hon drog sin sidste anda, och döende öga lystes ännu emot den bärgspetsen där hon förgåfwes sökte sin fristad.

Det war på spetsen af detta bärget, som den unge Zemor på Kärlekens wingar hade burit Zemira; det endaste föremål för hans hjerta.

Detta paret allena, som hittills sluppit den allmänna fördöelsen, war åsyna-wittne til denna förskräckliga händelse, och borde snart blifwa det sidste offer för Himmelens hämd; de wredgade wågorna höjde sig ända til deras hufwud och sänkte sig til deras fötter; et moln uppstod, åskan dundrade, och en svart dimma, som uplystes af tåta ljungeldar, inswepte dem, för at ännu mera injaga förskräckelse; hwart en-
da